

nende for mine Dren fra en anden Side, uden at jeg dog i Diebliffet er stillet paa anden Maade end det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valckreds. Jeg har imidlertid den allerstørste Grund til at tro, at det som er kommet mig for Dre, er sandt, og det gaar akkurat i den samme Retning som det, det nævnte ærede Medlem udtalte ved forrige Behandling. Efter Sagens hele Gang har jeg følt mig opfordret til at sige disse saa Ord for yderligere at styrke den Sag, som nu foreligger. Navnlig vil man ved denne Dagsorden, som jeg finder det i sin Orden, at der er fremkommet Forslag til, give den høitærede Minister Veilighed til, at lade Sagen nøie undersøge, hvorved der ikke vil ske anden Skade end, at denne Mand's Pension vil blive udsat til næste Aar. Finder man da, at man ikke har været berettiget til, at gjøre de Bessylbninger imod ham, som ere fremkomne, vil det Samme kunne opnaas til den Tid, som kunde opnaas idag.

Clausager: Jeg skal blot med et Par Ord tillade mig at anbefale den foreslaaede motiverede Dagsorden. Det forekommer mig, at naar vi nu idag skulde afgjøre Sagen, vilde Spørgsmaalet ikke være tilstrækkelig klaret for det ærede Things Medlemmer, idet de ærede Herrer, som tilligemed mig have Formodning om, at den omhandlede Mand har gjort sig skyldig i temmelig stærke Misgreb, naturligvis vilde stemme mod hans Pension, hvorimod de, der have den modsatte Formodning, vilde stemme for den; men det vilde paa en Maade skade Sagen, hvad enten det Eine eller det Andet fik Flertallet for sig. Hvis man derimod vedtager Dagsordenen, vil der inden næste Rigsdagsamlings Begyndelse være Anledning for den høitærede Krigsminister til at lade foretage en Undersøgelse hos Bedkommende, og viser det sig da, at de Bessylbninger, man har udtalt imod Dr. Møller, ere urigtige, vil den høitærede Minister have Anledning til at anbefale Rigsdagen at give ham Pension, forsaavidt det ærede Thing maatte beslutte, at han efter den Maade, hvorpaa han er affsediget, kan have Ret til Pension. Viser det sig derimod, at

han virkelig har gjort sig skyldig i de Misgreb, hvorfor han er bleven bessylbt, kan der efter min Mening ikke være Tale om at give ham Pension, og det vil da formodentlig være overflødig for den høitærede Minister at fremkomme med et Lovforslag i den Henseende. Jeg skal altsaa tillade mig at anmode det ærede Thing om at vedtage den foreslaaede motiverede Dagsorden.

Chr. Nimestad: Jeg vil i Modsetning til de ærede foregaaende Talere tillade mig at fraraade det ærede Thing at vedtage den foreslaaede motiverede Dagsorden. Det forekommer mig, at være et særligt Princip at opstille, at enhver saadan Sag som denne nødvendigvis maa udsættes saasnart En eller Anden træder frem og meddeler, at En eller Anden har fortalt ham noget Ufordelagtigt om Manden, og det uden at have nogen sikker Overbevisning derom eller nogen Mørlighed for at kunne føre Bevis derfor. Paa denne Maade vil den Slags Sager aldrig blive færdige. Der er aldeles ingen Garanti for, at naar nu Sagen gjøres til Gjenstand for fornøjet Undersøgelse, og den saa kommer frem her igen om et Aar eller to, da ikke et eller andet Medlem vil træde op og sige, at der er blevet meddelt ham — af en Soldat s. Ex. — noget Graverende om Dr. Møller, og saa Sagen her maa tages for paany. Men paa denne Maade kunne vi virkelig ikke komme nogen Veie. Hvad der foreligger her, og hvad der har begrundet den Daagjældendes Afsted efter den Paragraf i Pensionsloven, der handler om Misligheder, er et Forhold af en ganske anden Natur end det, som ærede Medlemmer her have hentydet til, og om det Sidste foreligger der aldeles Intet, ligesom de jo ogsaa have erklæret, at de ikke kunne bevise Noget. Jeg tror ogsaa, at det ærede Thing kan saameget roligere stride til, at afgjøre Spørgsmaalet om Dr. Møllers Pension, som der uden Hensyn til de fremkomne Sigteisers Sandhed ikke vil være Noget præjudiceret. Skulde det nemlig senere hen kunne lykkes at overbevise Dr. Møller om noget Saadant, saa vil den umiddelbare Følge deraf være, at den af Rigsdagen vedtagne Pension ophører, thi ifølge